

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυσ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἔκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.
 Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.
 Ἐν Σύρῳ, τῆν 29 Δεκεμβρίου 1880.
 (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ ἡμεπίσθημοι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι πειρώμεναι νὰ προύνωσι τὴν δημοσίαν γνώμην ἐπὶ τῶν ἀτυχημάτων ἐν Τύνιδι. Τὸ δὲ ὄργανον τοῦ Γαμβέτα, ἡ Ἀγαλλικὴ Δημοκρατία, ἐν πολλῇ καὶ οὐχὶ φιλαλήθει ἀμυχανία παρηγορεῖ τοὺς ἀναγνώστας λέγουσα ὅτι πρόκειται νὰ κατενεχθῆ καίριον καὶ ἔγχατο τραῦμα τῶν ἐπαναστατῶν. Ἄν πρώτοις (λέγει) θὰ πύση τὸ Καϊρῶν, εἴτα δὲ πάντα θὰ ἔχωσι καλῶς. Ὅτι ὅμως τὰ πράγματα δὲν βαίνοσι κατ' εὐχὴν μαρτυροῦσι τὰ ἐκ Τύνιδος νεώτατα τηλεγραφήματα. Ἄν στρατηγὸς Σωσιέ, ἐφ' ὅσον διατρίβει ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, θὰ ἔχη τὸ στραταρχεῖόν του ἐν Γαλέτα. Οἱ λησταὶ περιφέρονται δέκα χιλιόμετρα πρὸ τῆς Τύνιδος. Ἀμαξίαι, ἐλαύνουσι εἰς Γαγουάν, ἐδέησε νὰ ὑποστρέψωσι, διότι καθ' ὁδὸν ἐγένοντο πλείσται συμπλοκαί. Ὁ στρατηγὸς Σαβατιέ ἀπετέφρωσεν ὅλην κόμην, ἀλλὰ δὲν ἔτυχσε νὰ χωρήσῃ εἰς τὰ πρόσω, καίτοι λαθῶν ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ ἐπικουρίας. Ἡ ἐπανάστασις διαδίδεται πανταχοῦ πρὸς βορρᾶν· αἱ ἀποκεχωρισμένοι γαλλικαὶ φρουραὶ φοβοῦνται πολεμίας ἐπιθέσεις. Ὁ βέης ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ ἀποπομπῇ τοῦ ὑπουργοῦ του καὶ στενοῦ φίλου του Μουσταφᾶ, πρὸς ὃν, ἀποχωροῦντα, ἐδωρήσατο ἐν ἑκατομύριον φράγκων. Ὁ βέης παρεκάλεσε τὸν στρατηγὸν Δοξερῶ νὰ μὴ εἰσελάσῃ εἰς τὴν ἰσρὰν πόλιν Καϊρῶν, ἀλλὰ μόνον νὰ τὴν πολιορκήσῃ. Δέχεται πάντοτε, ὅτι ἡ πρωτεύουσα Τύνις θὰ καταληφθῆ ἀπὸ γαλλικοῦ στρατοῦ. Οἱ ἐν τοῖς

φρουρίσι ἐγγχώριοι ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἐπιταγὴν νὰ δέχωνται Γάλλους.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν διέδοσαν αἱ ἐφημερίδες, ὅτι θὰ συναντηθῶσι Βίσμαρκ καὶ Γαμβέτας. Εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀσσημαίνῃ ἐγράψαν ἐκ Παρισίων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τάδε. Ἄν Γαμβέτας, μεταβαίνων εἰς Ἑλβετίαν, Ὀλλανδίαν καὶ Βέλγιον, πιθανώτατον νὰ συναντηθῆ παροδικῶς τῷ Βίσμαρκ· τοιαῦτα δὲ προσωπικῆ συνάντησις τῶν δύο πρώτων ἀνδρῶν Γερμανίας καὶ Γαλλίας θὰ ἀπολήξῃ εἰς πρακτικὴν συνεννόησιν, ἐπιφαινεστάτην εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἄν ἀληθεύῃ τὸ θρύλημα, ἡ ἰδέα εἶναι λαμπρά. Ὁ Βίσμαρκ θὰ ἐπιθετο, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει μᾶλλον ἀνυπόστατον, ἢ ὁ τῶν Γερμανῶν φόβος, ὅτι οἱ Γάλλοι μελετῶσι πόλεμον ἀντεκδικήσεως· τότε δὲ θὰ ἐξωμάλιζε τὴν ὁδὸν τῆς κατὰ μικρὸν ἀφοπλίσεως τῶν δύο λαῶν. Ὅταν πεισθῆ ἡ Γερμανία, ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται παρὰ τῶν Γάλλων, ὅταν βεβαιωθῆ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἐξοπλίσεις καὶ παρασκευαὶ ἔχουσι χαρακτῆρα οὐχὶ ἐπιθετικόν, ἀλλ' ἀμυντικόν, ὁ εὐρύς καὶ πολύτροπος γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς θὰ εὖρη μέσον διαλλαγῆς καὶ ἀμοιβαίας ἀφοπλίσεως. Ἄν τε ὁ Γαμβέτας μεταβῆ εἰς Βερολίνον καὶ διαλεχθῆ τῷ Βίσμαρκ, ἐάν τε μὴ, βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ μὲν δημοσία γνώμη ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς κυβερνώσι, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης· μετὰ φιλοσοφικῆς μᾶλλον ἢ φιλοπάτριδος ἀταραξίας, ἡ δὲ μεγίστη τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους πληθὺς ἀπεφάσισε νὰ καταλίπῃ τὸν τῆς ἐκδικήσεως πόλεμον εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν.

Ὁ ἐν Πετρούπολει πρεσβευτὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, μεταβάς· ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς τὴν πατρίδα του, ἐξεφράσθη λίαν εὐμενῶς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ῥωσσίας ἐν πολλαῖς περιπτώσεσιν, ἐπισήμοις τε καὶ μὴ. Ἄν ἐφετεινὴ συγκομιδὴ (εἶπεν) ὑπερέβῃ πᾶσαν προδοκίαν· οἱ δὲ ἀγρόται ἐπιδείκνυνται μείζονα περὶ τοὺς ἀγρούς· ζῆλον καὶ ἐργάζονται προθυμότερον ἢ πρῶθεν. Ἡ πλουσίη συγκομιδὴ θὰ συντελέσῃ μάλιστα εἰς τὴν καταπράυνσιν τῆς ἀγροτικῆς ἀγανακτήσεως. Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ ἀγροτῶν διατελεῖ νῦν ἐν πολλῷ καλλιτέρα καταστάσει ἢ πρὸ τινῶν ἐτῶν. Ὁ Ἀλέξανδρος Β' παντὶ σθένει ἐμόχλησεν ὅπως εὐρύνη τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀποδείξῃ μᾶλλον φιλελεύθερον. Ἡ παιδεία καὶ ἡ τῆς δουλείας κατάργησις ἐμόρφωσαν ἐν Ῥωσσίᾳ φρόνημα ἀνεξάρτητον, ἡ δὲ κυβέρνησις φιλοτιμεῖται νὰ βελτιώσῃ τὰ οικονομικὰ, ὅπως συμβελτιώσῃ καὶ τὴν θέσιν τῶν ἐκπαιδευομένων ἀγροτῶν. Οὗτοι δὲ εἶναι ἀμαθεῖς ὡς

πρὸ πενήτηκονταετίας· ἔχουσι ἰδέας καὶ μανθάνουσι νὰ σκέπτονται.»

Ὁ ἐνταῦθα δικηγόρος κ. Βοκοτόπουλος κατ' ἐντολήν συναδέλφου αὐτοῦ ἐξ Ἀθηνῶν προσέβη ἢ ἀπεπειράθη νὰ προβῆ εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως κατὰ τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Τουρκίας κ. Ἀξελοῦ δι' ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως. Τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐξέθεσεν ἐκ τῆς ἐπόψεώς του διὰ τῆς «Ἀναγεννήσεως», εἶγε δὲ κάθε δίκαιον ὁ κ. Ἀξελὸς ν' ἀπαντήσῃ, αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου, καὶ νὰ φωτίσῃ τὸ κοινὸν περὶ τῶν πραγμάτων, ἵνα μὴ δικάζηται ὑπ' αὐτοῦ ἐρήμην. Ἐὰν περιορίζετο εἰς τοῦτο, ἢ ἔρις θ' ἀφεώρῃ τοὺς δύο, καὶ θά ἦτο ἄτοπος ἢ παρέμβασις τρίτου.

Ἀλλὰ παραδόξως εἶδομεν εἰς τὸ ἀπὸ 19 Ἰουλίου φύλλον τῆς «Πανόπης» διατριβὴν, δι' ἧς ὁ γράψας πειράται νὰ διεκδικήσῃ τὰς προνομίας τῶν πρεσβευτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι προξένων ἐν γένει, ἰδίως δὲ ὑπὲρ τῶν Τούρκων προξένων. Ἡ διατριβὴ φέρει τρεῖς ἀστερίσκους ἀντὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἡμισελήνου.

Καὶ περὶ αὐτῶν τῶν πρεσβευτῶν ἐπεκράτει φιλονεικία μακρὰ διὰ μακρὰ ἔτη καὶ μόλις πρὸ ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν πενήτηκοντα ἐτῶν ἐλύθη ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ πράξεως τοῦ παραλαμένου, τὸ ὡς τότε φιλονεικούμενον ζήτημα ἐὰν οἱ πρέσβεις ὀφείλουσιν ἢ μὴ εὐθύνας ἐνώπιον τῶν ποινικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς αὐτῶν. Ἐχρημάσθη πρὸς τοῦτο πρᾶξις τοῦ παραλαμένου, δὲν ἤρκεσεν εἰς χορηγίαν τῶν διεκδικουμένων προνομίων μία διατριβὴ ὑπὸ ἀστερίσκους. Λυθέντος δὲ τοῦ ζητήματος τοῦ ποινικῶς ἀκαταδιώκτου ἔμεινε ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων φιλονεικούμενον τὸ ζήτημα τῶν ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν ὀφειλομένων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων εὐθυνῶν. Ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, προστεθεὶς εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, ἔλυσεν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐξαιρέσας τῆς τακτικῆς διαδικασίας ὅλους τοὺς ἄλλοδαπούς, τοὺς ἀπολαμβάνοντας ἐν Ἑλλάδι τὸ εἰς τὰς πρεσβείας ἀνήκον δικαίωμα (Πολ. Δικ. 26). Καὶ ὅμως καὶ αὐτοὶ οἱ πρέσβεις δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀπηλλαγμένοι τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων ἡμῶν. Οἱ συγγραφεῖς δέχονται δύο ἐξαιρέσεις, ἧτοι, ὅταν ἢ ἔρις ἀφορᾷ ἀκίνητον κείμενον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ κράτους, καὶ ὅταν ὁ πρέσβυς τυγχάνει ἀντεναγόμενος. Ἐπίσης δὲ δὲν εἶναι τοσοῦτον ἀπόλυτοι αἱ προνομίαι τῶν πρεσβευτῶν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ περιφρονῶσι τῶν νόμων τοῦ κράτους, παρὰ τῶ ὅποιω εἰσὶ διαπεπιστευμένοι. Δύναται νὰ παραβιασθῇ ἢ ὑβρᾷ πρεσβείας, ἧτις παρέσχεν ἑαυτὴν ἄσυλον εἰς καταδιωκόμενον ὑπόδικον. Δύναται καὶ αὐτὸς ὁ πρέσβυς νὰ ἐκτοπισθῇ ἢ προσωποκρατηθῇ, ἐὰν παρεσύρῃ εἰς ἐνεργείας ἐκθετούσας εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους. Τελευταῖον τοιοῦτον παράδειγμα παρέσχεν ἡ δημοκρατία τοῦ Παραγουάη ἐκτοπίσασα τὸν Ἀμερικανὸν πρέσβυν Washburne (Holtzendorff Eur. Voelkerrecht § 50).

Ἐν τούτοις οὐδαμῶς πρόκειται νὰ διαμφοισθητῶμεν τὰς προνομίας, αἵτινες εὐλόγως ἀναγνωρίζονται παρ' ὅλων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων κυβερνήσεων. Ἡναγκάσθημεν εἰς τὴν παρέμβασιν μόνον ἵνα μετριάσωμεν φιλαυτίας τινάς, συνήθειας εἰς τινὰς προξενικούς ἐν Ἑλλάδι κύκλους ἐκ συστήματος ἐπιδιώκοντας τὴν κατὰ τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ ὕψος μεγάλυνσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτῶν παραστήματος. Πᾶσα ἐν τούτοις προσπάθεια αὐτῶν εἰς τὸ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ

ἡγεμόνος καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν ἀποβαίνει ματαία, διότι τὰ διεθνή νόμιμα θέλουσι τοὺς προξένους ἀπλῶς ἐμπορικούς πράκτορας, ἐνίοτε διαιτητὰς ἢ δικαστὰς, ἀλλ' οὐδέποτε πρέσβεις. Μόνοι οἱ πρέσβεις ἀντιπροσωπεύουσι τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν κυβέρνησιν τῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐπλάσθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μόνων ἡ fictio, ὅτι εἶναι «extra territorium», ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ κράτους, ἐν ᾧ διατρίβουσι, καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ προσώπου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν. Διὰ ν' ἀπολαμβάνωσι τῶν προνομίων τούτων καὶ οἱ πρόξενοι ἔπρεπε νὰ ἦναι αὐτοὶ πρέσβεις ἢ πρόσωπα ἀπολαμβάνοντα τὸ εἰς τὰς πρεσβείας ἀνήκον δικαίωμα. Καὶ πρέσβεις μὲν δὲν εἶναι, οὐδὲ αὐτοτελεῖς τοῦ ἡγεμόνος καὶ τοῦ ἔθνους αὐτῶν ἀντιπρόσωποι παρὰ τῇ ξένῃ αὐτῇ, ἀλλ' οὐδὲ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας. Τὸ προσωπικόν, ὅπερ ἀπολαμβάνει τῶν προνομίων τῆς πρεσβείας, εἶναι ἐν πρώτοις τὰ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ συμβιβούντα μέλη τῆς οἰκογενείας του, οἱ ὑπηρετῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς πρεσβείας. Ὅσον διὰ τοὺς προξένους ἔχουσι ἴδιον ἐντελῶς στάδιον. Ἀπὸ τῶν ambassadeurs μέχρι τῶν chargés d' affaires δὲν ὑπάρχει γῶρος διὰ τοὺς προξένους. Ὡς ἔχουσι ἴδιον στάδιον καὶ προορισμὸν, οὕτως καὶ ἴδιαν βαθμοφορίαν καὶ ὑπαλληλίαν. Καὶ εἰσὶ μὲν ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτοὺς κράτους, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ διπλωματικοὶ αὐτοῦ ὑπάλληλοι· διὰ νὰ ἦναι καὶ τοιοῦτοι ἔχουσι γρεῖαν εἰδικῶν διαρισμῶν, καὶ τότε λέγονται πολιτικοὶ πράκτορες. Μόνον δὲ καθὼ πολιτικοὶ πράκτορες, οὐχὶ δὲ ὡς πρόξενοι, εἰσὶ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἀπολαμβάνουσι τότε τῶν προνομίων τῆς ἐτεροδικίας καὶ τοῦ ἀπαραβίαστον. Ἀμφότεροι εἶναι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτοὺς κράτους, οἱ τε πρόξενοι καὶ οἱ πρέσβεις, ἀλλ' οἱ μὲν πρέσβεις ἀντιπροσωπεύουσι τὸ κράτος τῶν ὡς τοιοῦτον, οἱ δὲ πρόξενοι ἔχουσι προορισμὸν νὰ ὑπερασπίζωνται τὰς ἰδιωτικὰς καὶ κοινωνικὰς σχέσεις, τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἐπικρατεῖᾳ διαβιούντων ὁμοεθνῶν τῶν μεταξὺ τῶν, καὶ πρὸς τοὺς ἐγγχωρίους, ἢ τοὺς λοιποὺς ξένους (ἴδε Martens περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ προξενείων σελ. 27).

Ὁ γράψας εἰς τὴν «Πανόπην» συνεβουλεύθη τὸν Dalloz, ἀλλὰ παραδόξως τὸν διέφυγεν ὁ ὑπ' αὐτοῦ διδόμενος εὐθὺς ἐν ἀρχῇ χαρακτηρισμὸς ce sont de fonctionnaires, agents ou délégués qu' un gouvernement entretient en pays étrangers pour y protéger les operations commerciales et les personnes de ses nationaux. Ἐνῶ δὲ μνημονεύει τοῦ ἀριθμοῦ 32 τοῦ § 2 τοῦ εἰρημένου συγγράμματος, τὸν διέφυγεν ἡ γνώμη τοῦ συγγραφέως, ἧτις ἀποδίδει μὲν εἰς τοὺς προξένους προστασίαν ἀνωτέραν παρὰ εἰς τοὺς ἄλλους ὑπηκόους τῶν ξένων κρατῶν, καὶ προνομίας τινὰς διὰ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς ὑπαλλήλων «et pour l'exercice de leurs fonctions», ἀλλὰ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς ἐξομωῶσιν μὲ τοὺς πρέσβεις, ὧν τὰς σπουδαιότερας προνομίας διεκδικεῖ ὑπὲρ αὐτῶν ἢ ἐν τῇ «Πανόπῃ» διατριβῇ.

Ἐν τούτοις εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολὺ καὶ παρὰ πολλῶν συζητεῖται ἐὰν δὲν συμφέροι νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς προξένους διπλωματικὸς χαρακτήρ, καὶ δὴ μάλιστα ἐὰν δὲν πρέπη νὰ θεωρηθῇ ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία ὡς προσὸν διὰ τὴν κατόπιν διπλωματικὴν. Τὸ ζήτημα συνεζητήθη ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίθετος ἀρχή, ἐθεωρήθη ὅτι οὐ μόνον ἔπρεπε τὸ διπλωματικὸν καὶ τὸ προξενικὸν στάδιον νὰ διατηρηθῶσιν κεχωρισμένα, ἀλλ' ὅτι θά ἦτο μάλιστα λάθος,

ἐὰν ἐσυγχωρεῖτο κατὰ κανόνα ἢ ἀπὸ τοῦ προξενικοῦ εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον εἰσπήδησις, διότι θὰ παρεσύροντο οὕτως οἱ πρόξενοι εἰς τὸ ν' ἀναμιγνύονται εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Ὅστις ἐνδιαφέρεται εἰς τὸ ζήτημα δύναται νὰ συμβουλευθῆ τὸ ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ ἐν Πετροῦπόλει καθηγητοῦ τοῦ διεθνoῦς δικαίου Martens ἀπερὶ τῶν ἐν Ἀνατολῇ προξενείων» σελ. 588 καὶ ἐπ. Ὁ συγγραφεὺς ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς γνώμης, ὅπως οἱ πρόξενοι ἀνυψωθῶσιν εἰς σπουδαιότεραν περιωπὴν καὶ περιβληθῶσιν μὲ ἀξίωμα διπλωματικόν, ἀλλὰ ὁμολογεῖ ὅτι τοῦτο δὲν καθιερώθη μέχρι τοῦδε εἴτε διὰ τῶν διεθνῶν νομίμων εἴτε διὰ ἰδιωτικῶν συνθηκῶν, οἱ δὲ κύριοι πρόξενοι ὀφείλουσι νὰ στέρωσι τὸ πρὸν, ἕως οὗ ἀνατεῖλει ἡ ἡμέρα, ἣτις θὰ ἐκπληρώσῃ ἴσως τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν. Τὴν ἡμέραν ὅμως ἐλείπην ὁ ἀπαιτηθῶσι, φοβούμεθα, τὰ προσόντα, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἐαυτῆς προξένων ἢ γαλλικῆ κυβερνήσεως, ἣτοι πρὸ πάντων νομικὴ μάθησις, ἣν ἀτυχῶς δὲν προδίδει ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Πανόπης». Ἐὰν εἶχεν ὀλίγον τι περισσοτέραν δὲν ὁ ἀπέδιδεν εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐγκυκλίους ἰσχὺν νόμου, ἀλλὰ θὰ ἐγνώριζεν ὅτι μίᾳ ἐγκύκλιος δὲν δύναται νὰ καταργήσῃ τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν, ἣτις οὐδεμίαν ἐμπειρίᾳ διὰ τῆς χρονηγοῦσαν προνομίας εἰς τοὺς προξένους τῶν ξένων ἐθνῶν. Ὅτε πρὸ μηνῶν μόλις κατεδικάσθη ὁ ἐν Πειραιεὶ πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐπὶ ἐξυβρίσει εἰς τριήμερον φυλάκισιν, ἐξετελέσθη ἡ ἀπόφασις ἄνευ κανονοῦ πατάγου καὶ χωρὶς καμμιᾶς τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς πρεσβείας εἰδοποιήσεως· ἐπὶ τῇ ἐρωτήσῃ δὲ αὐτῆς, τῇ ἐδόθη ἀπάντησις, ὅτι αἱ ὑπουργικαὶ ἐγκυκλίους δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν κανονικὴν τῶν νόμων λειτουργίαν, καὶ ἠρέσθη. Ὁ ἀρθρογράφος ὁμῶς τῆς «Πανόπης» ἐπικαλεῖται καὶ τὸ «ἀδυναμει συνθήκης» ἀπαράβαστον τῶν προξενικῶν ἀρχείων. Καὶ ἄνευ συνθήκης οὐδεὶς ἀντιλέγει, διότι τὰ ἀρχεῖα εἶναι ἰδιοκτησία τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ προξένου, ἀλλ' ὁ διατριβογράφος πειράται νὰ πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι τὸ ἀρχεῖον δὲν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἐν γένει ἐγγράφων, ὡς οἱ πολλοὶ φρονοῦμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν γένει ἐπίπλων, τῶν εἰς χρῆσιν τῶν προξένων προωρισμένων. Εἶναι ἄρα γε πλέον ἐν καλῇ πίστει; Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος ὁ ἀπέβλεπεν εἰς τοὺς καθρέπτας μᾶλλον παρὰ εἰς τὰ ἐγγράφα, καὶ διαβεβαίουμεν ἕκαστον ὅτι οἱ καθρέπται δὲν εἶναι ἀρχεῖον, καὶ ὅτι οἱ συναλλασσόμενοι δύναται νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ συμφωνῶσι περὶ ἐπίπλων χωρὶς τοῦ κινδύνου νὰ τοῖς σταλῇ ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον τῶν δέσμη ἐπισήμων ἐγγράφων.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖα εἰς ἀπάντησιν τῶν τριῶν ἀστερίσκων, ἵνα μὴ ὑποτεθῆ ὅτι ἐν τῇ πόλει μας ἔχει ἐν σιωπῇ πέρασιν πᾶσα παράλογος καὶ παράνομος ἀξιῶσις.

Κ. ΒΕΣΣΑΙΝ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Γενομένης τὴν 19/1 Ὀκτωβρίου τῆς 9ης κληρώσεως τοῦ ἐξ 60,000,000 φράγκων Ἑλληνικοῦ δανείου, ἐξήχθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ τῶν 210 κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν, πληρωτέων ἀπὸ τῆς 20/1 Νοεμβρίου 1881:

3,211— 3,220	50,611— 50,620
5,031— 5,040	58,671— 58,680

6,761— 6,770	58,761— 58,770
166,11— 166,20	59,721— 59,730
169,81— 169,90	67,751— 67,760
24,151— 24,160	70,871— 70,880
28,911— 28,920	74,321— 74,330
29,171— 29,180	81,501— 81,510
35,521— 35,530	93,851— 93,860
37,911— 37,920	111,481— 111,490
43,731— 43,740	

— Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Δ. Κ. Βοκοτοπούλου, ὁ ἀναλήμοσιεύσωμεν τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἀναγεννήσεως» ἀπάντησιν αὐτοῦ εἰς τὴν διατριβὴν τὴν καταχωρηθεῖσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ τῆς 19 λήγοντος, περὶ τῆς ἐπιχειρηθείσης παρὰ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου κατασχέσεως κατὰ τοῦ κ. Μ. Ἀξελῶ, Γενικοῦ προξένου τῆς Τουρκίας.

— Ἐπανῆλθε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐκ τῆς μέχρις Ἄρτης περιοδείας τοῦ ὁ πρωθυπουργοῦ κ. Κουμουνοῦρος.

— Ἀνεχώρησε τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Κουμουνοῦρος ἀπερχόμενος εἰς Θεσσαλίαν. Κατὰ πρῶτον θὰ ἀπέλθῃ εἰς Χαλκίδα, ἐκεῖθεν, ἀφοῦ ἐπίβῃ τῆς «Μπουμπουλίνας», θὰ πορευθῆ εἰς Στυλίδαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Θεσσαλίαν διὰ τοῦ Ἀλμυροῦ. Τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀκολουθοῦσιν ἐκτὸς τῆς ἀκολουθίας, ἣν εἶχε καὶ ἐν Ἄρτῃ καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς κ. Κετσεᾶς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν κ. Ζούκης.

— Ὑπουργικῇ ἀποφάσει οἱ ὡς ἐθελονταὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν θέλουσι λάβει ἀπεριορίστους ἀδείας· ἐπίσης δὲ ἀπερασίσθη νὰ ἀπολυθῶσιν ἐκ τῶν ἐπιστράτων καὶ οἱ διανύσαντες πλέον τῆς δεκαμήνου ὑπηρεσίας.

— Τηλεγραφικῶς διατάχθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις στρατοῦ ν' ἀπολύσωσι τοὺς συμπληρώσαντας ἐννεαετῆ θητεῖαν.

— Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους ἀναγγέλλει, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ κυκλοφοροῦσι κίβδηλοι νέαι δραχμαί, ὧν ἡ ἀπομίμησις εἶναι ἐντελής καὶ διακρίνονται ἀπὸ τῶν γνησίων ἐκ τοῦ βάρους μόνον, οὗται ἐλαφρότεροι, καὶ ἐπιστῆ τὴν προσοχὴν αὐτῶν, ὅπως ἀν παρουσιασθῶσι τοιαῦτα νομίσματα κατάσχωσιν αὐτὰ καὶ καταγγείλωσι τοὺς κυκλοφοροῦντας.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 9 Ἰσταμένου, διατάχθη νὰ κατασκευασθῇ κατὰ προτίμησιν διὰ τῶν χρημάτων τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας ἢ ἀπὸ Λαρίσης εἰς Βῶλον ἐθνικὴ ὁδός.

— Ὡσαύτως διὰ Β. διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου, τὸ ἐν Ἄρτῃ συσταθὲν ταχυδρομικὸν γραφεῖον προεβιβάσθη εἰς ὑποδιευθύνσιν δευτέρης τάξεως.

— Κατὰ τὸν ἀφᾶρον, οἱ πρεσβευταὶ τῶν δυνάμεων ἐποίησαντο διαβήματα παρὰ τῷ Ἀσσημ πασσαῖ, ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα παράδοσιν τοῦ ὑπολειπομένου διαμερίσματος τοῦ Βῶλου πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὀριζομένης προθεσμίας. Ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ἀσσημ πασσαῖ μικρὰν παρέχει ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ διαβήματος τούτου.

— Παρὰ τὰ ἀγγελθέντα ὑπὸ τινῶν ἐφημερίδων, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἡ διαφορά περὶ τῆς μεταξὺ Κριτῆρι καὶ Ζάρκου ὀροθετικῆς γραμμῆς, ἣτις παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς κοινὴν διακοίνωσιν τῶν πρεσβευτῶν πρὸς τὴν Πύλην, δὲν ἐπελύθη εἰσέτι.

— Ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου, ἔχον κατὰ μετάφρασιν τοῦ «Αἰῶνος» οὕτω: «Ἑλληνικὴ κυβερνήσις

διέταξε τὸν κ. Κουντουριώτην νὰ ποιῆσιν παραστάσεις τῆ Πύλῃ, ἐπὶ τῆ αὐθεντικῆ πληροφορίᾳ, ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατός, καταλαβὼν τὰς κορυφὰς τῶν ὑψωμάτων ἐν τῷ διαμερίσματι Ζάκρου, οὐτινος κατὰ μῆκος ἐχαράχθη ἡ νέα γραμμή, ὄχυροὶ αὐτάς. Πρὸ τῆς καταλήψεως δὲ ταύτης ἐθεάθησαν ἐπανελημμένως Τούρκοι αξιωματικοὶ πορευόμενοι καὶ πρὸβαίνοντες εἰς κατοπτέουσιν.

— Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου ἀρίκοντο εἰς Ἀμερικὴν 56,744 μετανάσται.

— Ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 26ης Σεπτεμβρίου αἱ πρόσοδοι τῆς Σουεζίου διώρυγος ἀνῆλθον εἰς φράγκα 3,338, 656.70.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

EN TERGESTH

ASSICURAZIONI GENERALI

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1831

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΦΡ. 65,000,000.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀνωτέρω Ἑταιρίας μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ κυρίου Μ. Βεζέρη, πράκτορος αὐτῆς ἐνταῦθα, διώρισεν ἐμὲ τοιοῦτον διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀσφαλειῶν ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν ἐν γένει κινδύνων, τοῦ πυρός, τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀνοικτοῦ λογισμοῦ γενικοῦ Συμβολαίου ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς οἰοῦν ὁποῦτε ποσοῦ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὸν διορισμόν μου τοῦτον καὶ συνάμα νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ ἐχέγγυα ἅτινα παρέχει εἰς τοὺς κυρίους ἀσφαλιζομένους δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους.

Ὁ πεντηκονταετής βίος αὐτῆς, τὰ μεγάλα καὶ πραγματικά κεφάλαιά της φράγκα 65,000,000, αἱ σπουδαῖα πληρωθεῖσαι ζημίαι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου της φράγκα 358,353,286 (ἐξ ὧν φράγκα 20,011, 406, ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1880 ὡς τοῦτο ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντος βιβλιαρίου ζημιῶν), ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων ἅτινα ἔχει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἀναβαίνοντα εἰς 5,000 καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπόληψις ἣν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς ἑσπερίας διὰ τὴν πίστην καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἀσφαλιζομένους, εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς πείσῃσι καὶ μὲ τιμῆσιν μὲ τὰς διαταγὰς σας τὰς ὁποίας προθύμως ὁ ἀποδεχθῶ καὶ θὰ ἐκπληρώσω.

Τὰ Συμβόλαια τῶν θαλασσιῶν κινδύνων καὶ Πυρασφαλειῶν ἐκδίδονται ἐνταῦθα καθὼς καὶ πᾶσα ἀποζημίωσις κανονίζεται καὶ πληρώνηται ἐνταῦθα προθύμως.

Τὴν ἀληθῆ ἀφήγησιν τῶν ἀνω ἀναφερομένων μου ἐπιβεβαιούσιν πιστεύω πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων

καὶ ἰδιοκτητῶν οἵτινες γινώσκουσιν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των τὴν Ἑταιρίαν καὶ πρὸς τούτοις ὁ Κος Λεωνίδας Κουτσοδόνης Διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅστις τυγχάνει καὶ σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας, παρ' οὗ δύναται ὁ ἀμφιβάλλων νὰ λάβῃ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸ συμφέρον του.

Γραφεῖον τοῦ Πρακτορείου ἐν τῷ Καταστήματι α' Ἀρμονίας».

Σύρος τὴν 16/28 Αὐγούστου 1881.

Διατελῶ ἐν ὑπολήψει

Α. Ε. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΡΑ. ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἄτμόπλοιον τῆς ἀνω ἑταιρίας ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην Πέμπτην ἑσπέρας διὰ Πειραιᾶ καὶ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου, καθὼς καὶ διὰ Χαλκίδα μέχρι Βόλου.

Οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς ἐν τῷ ἀτμόπλοίῳ ἀνευ εἰσιτηρίου.

(Ἐκ τοῦ Πρακτεῖρου Σύρου).

Σπουδάσας παρ' Εὐρωπαίου τὴν ὀδοντοϊατρικὴν κατὰ τὸ σήμερον ἐπικρατοῦν ἐν Εὐρώπῃ σύστημα, εἰδοποιῶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀποτελεσματικῆς θεραπείας ὅτι ἐκρίζωνω τοὺς ὀδόντας καὶ τὰς τούτων τεθροσπρένας ρίζας ἀνοδύνως, δυνάμει σφραγίζω τινὸς ἐσγᾶτως ἐρευρεθέντος ἐν Βιέννῃ, σφραγίζω τοὺς ἔχοντας ὀπὴν (κούφιους ὀδόντας) διὰ καθαροῦ ἀργύρου, ἀπὸ προηγουμένως θεραπεύσω τοὺς τυχόν ὑπάρχοντας πόνους, καθαρίζω τοὺς μελανοτέρους ὀδόντας καὶ καθιστῶ αὐτοὺς λευκοτάτους, θεραπεύω πᾶσαν ἀσθένειαν τοῦ στόματος ἰδίως τὰς τῶν οὐλῶν ἐξ ὧν προέρχεται ἡ πτώσις τῶν ὀδόντων καὶ ἡ κακοσμία τοῦ στόματος, ἐπίσης θεραπεύω ἀποτελεσματικῶς τὴν νευρικὴν ὀδονταλγίαν, ἐνεκεν τῆς ὁποίας πολλοὶ ἄνθρωποι ἐστερήθησαν ὑγιῶν ὀδόντων. Παρέχω ὅλα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα καθὼς καὶ κόνιν πρὸς ἐντελῆ καθαρισμόν τῶν ὀδόντων.

Ὁ ἔχων ἀνάγκην προσελθέτω εἰς τὸ ὑπὸ τὴν λέσχην ἡ α' Ἑλλάς» κουρείον μου, βέβαιος ὢν ὅτι θέλει εὐχαριστηθῆ τὰ μέγιστα ἐκ τε τῆς ἀποτελεσματικῆς θεραπείας καὶ ἐκ τοῦ σχετικῶς ὀλιγοδαπάνου αὐτῆς.

Δ. ΚΡΑΣ.

Ἡ ἀνωθεν τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν χειμάρρου κειμένη οἰκία τῆς κ. Ἀθηνᾶς, χήρας Εὐστρατίου Ἰωάννου, συγκειμένη ἐκ μιᾶς αἰθούσης, ἐννέα δωματίων εὐρυχώρων καὶ ἐνὸς μικροτέρου, δύο μαγειρείων, καὶ τῶν ἀναγκαίων ὑπογείων μετὰ δύο πλυντηρίων, εὐρείας δεξαμενῆς καὶ φρέατος, περιοριζομένη δὲ κύκλῳ ὑπὸ ὀδῶν, πωλεῖται. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσιν αὐτὴν προσελθέτωσαν εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Δημόπουλον.

Ὁ κ. Γεώργιος Χαϊρέτης εἰδοποιεῖ, ὅτι δίδει ἰδιαιτέρας παραδόσεις τῶν γυμνασιακῶν μαθηματικῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν κ. κ. Α. Μαυρίκου καὶ Α. Βογιατζόγλου ἢ εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Ἀντωνίου Πολιτάκη.